

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 17.00 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

**NABOŻEŃSTWA:
-NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

**- DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 16.45

**- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30**

**- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30**

**- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

**MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni**
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

właśnie tutaj dotykamy niejako głębszego wymiaru „wstydu seksualnego a zarazem pełnego znaczenia tego zjawiska, do którego odwołuje się tekst biblijny, aby ukazać granicę pomiędzy człowiekiem „pierwotnej niewinności” a człowiekiem pożądlivości. Integralny tekst Rdz3 dostarcza nam elementów do określenia tego głębszego wymiaru wstydu, to jednak domaga się odrębnej jeszcze analizy. Podejmiemy ją w następnym rozważaniu.

MÓWIĄ WIELCY

Kto porzuca wszystko dla miłości Boga wie, że zostawił niewiele w porównaniu z tym, co znalazł /św. Albert Wielki/1193-1280/

UŚMIECHNI SIĘ

UZDOLNIENIA. Niemiecki pisarz Fryderyk Schiller (1753-1805) jako młody chłopak grał na harfie. Jego sąsiadowi muzyka ta się nie podobała. Pewnego razu mówi do Schillera: „Panie Schiller, gra Pan jak Dawid, tylko nie tak dobrze”. Ten uśmiechnął się i odpowiedział:” A pan mówi jak Salomon, tyle, że nie tak mądrze”.

Z ŻYCIA PARAFII – 24 czerwca 2018

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

- 1. SŁUŻBA
LITURGICZNA**
- 2. SCHOLA PARAFIALNA**
- 3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz.18.00
- 4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00

- 5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**
Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00
- 6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- środa po
Mszy św. o g. 17.00
- 7. FRANCIŠZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-niedziela o godz. 18.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

1. Maksymilian Gacloch - 3 VI 2018
2. Karol Komoszyński - 10 VI 2018
3. Jakub Klimek - 10 VI 2018
4. Olaf Kolečki - 14 VI 2018
5. Jagoda Szachniewicz - 23 VI 2018
6. Lucas Adam Winslade - 30 VI 2018
7. Zofia Michalska - 30 VI 2018

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

- 2. BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego. Bierzmowanie odbyło się 14 kwietnia z rąk Bpa Edwarda Kawki ze Lwowa.

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

1. Bartosz Krzemiński i Anna Elwira Kołpak - 2 VI 2018
2. Grzegorz Miłosz Pietrucha i Dominika Anna Sroczyńska - 9 VI 2018
3. Damian Paweł Abramowski i Małgorzata Robaczewska - 16 VI 2018
4. Bartłomiej Stefan Breński i Angelika Biedrzycka - 16 VI 2018
5. Paweł Oskar Kasprowicz i Paulina Kwiatkowska - 23 VI 2018

4. .POGRZEBY

1. Teresa Podgórska - 6 VI 2018
2. Kazimierz Licznernski - 9 VI 2018
3. Urszula Kołakowska - 9 VI 2018
4. Maria Adelajda Niejadlik - 12 VI 2018

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS

NR 125 lipiec - sierpień 2018

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

PORCJUNKULA

ADORACJA

**Najświętszego
Sakramentu w kaplicy
św. Franciszka**

lipiec - sierpień

**poniedziałek- piątek
8.00- 16.30**

**Wakacyjny
porządek
Mszy Świętych**

Lubawa:

**dni powszednie- 17.00;
soboty- 7.00 /w kaplicy św.
Franciszka)**
**niedziele i święta-
8.00; 10.30;17.00**

Mortęgi:

**czwartki, piątki - 18.00
niedziele i święta- 9.15**

CZAS ODPUSTÓW

Okres letni, wakacyjny to czas odpustów w naszym dekanacie lubawskim. W tym czasie odbywa się ich najwięcej. Odpustowe świętowanie rozpoczęła nasza parafia 24 VI uroczystością ku czci Narodzenia Św. Jana Chrzciciela. 1 i 2 VII to największy odpust w naszym dekanacie i w całej naszej diecezji toruńskiej - Nawiedzenie Najświętszej Maryji Panny (Odpust Lipski). W lipcu świętować będzie dzień swojego patrona św. Jakuba parafia kazanicka, a w sierpniu: Przemienienie Pańskie w Złotowie, Św. Wawrzyniec w Rożentalu, Wniebowzięcie NMP w Grabowie Lubawskim i Św. Bartłomiej w Samplawie. Wydarzenie Odpustu jest oczywiście okazją do wielkiego świętowania, uświadomienia sobie jedności z parafią i przyjmowania gości (warto tę tradycję podtrzymywać), ale przede wszystkim jest to dzień i czas łaski od Pana. Dlatego ważnym jest świadomość tego czym jest odpust. Jest to łaska darowania kary za grzechy odpuszczone już w sakramencie pokuty i pojednania. Przeżywamy więc dzień odpustu wcześniej przystępując do spowiedzi św., aby być w stanie łaski uświęcającej. Łaskę odpustu można ofiarować za siebie (każdy za siebie samego, nie za drugiego człowieka żyjącego) lub za kogoś zmarłego. Przystępujemy wówczas do Stołu Pańskiego i prywatnie odmawiamy: Wierzę w Boga, Ojczy nasz i Zdrowaś Maryjo oraz modlitwę na intencję Ojca Świętego, np. Pod Twoją obronę.

Warto w tym momencie przypomnieć , że praktyka odpustów wywodzi się od św. Franciszka z Asyżu (1192-1226). W 1310 roku biskup Asyżu, Teobaldo, odnotował, że św. Franciszek podczas pobytu w Porcjunkuli, kościele Matki Bożej Anielskiej, otrzymał objawienie, według którego miał udać się do papieża Honoriusza III, przebywającego wówczas w pobliskiej Perugii, z prośbą o odpust zupełny dla tego kościółka. Święty miał tam przybyć następnego dnia wraz z bratem Maseo z Marignano. Papież po usłyszeniu prośby zapytał: „O ile lat tego odpustu prosisz?”. Na co Franciszek odpowiedział: „Ojczy Święty, niech się spodoba Waszej Świątobliwości nie dawać mi lat, ale dusze. Ja pragnę, jeśli się Wam podoba, aby ktokolwiek wejdzie do tego kościółka wyspowiadany i skruszony, był rozgrzeszony z wszystkich swoich grzechów, by mu była darowana wina i kara w niebie i na ziemi, od dnia chrztu aż do dnia i godziny, w której wejdzie do tego kościółka”. Ta śmiała prośba Franciszka miała się spotkać ze sprzeciwem papieża. Nie było bowiem w zwyczaju ówczesnego Kościoła udzielanie odpustu zupełnego w takim przypadku ani, co więcej, by był on możliwy do uzyskania każdego dnia w roku. Wówczas Franciszek odrzekł: „To, o co proszę, nie proszę ze swej strony, lecz w imieniu Tego, który mnie posłał, to znaczy Pana naszego Jezusa Chrystusa”. Po usłyszeniu tych słów, papież miał powiedzieć: „Podoba się nam, byś otrzymał to, o co prosisz”. Dzisiaj w każdym kościele parafialnym 2 VIII można uzyskać odpust Porcjunkuli, czyli tak samo jak byśmy byli w Asyżu. Zachęcam wszystkich Was, Siostry i Bracia, aby uczestnicząc w odpustach parafialnych - patronalnych, nie zapomnieć również i o tym odpuscie. Życzę Wszystkim łaski Pana i Jego pokoju. Błogosławionych wakacji i urlopów.

ks. Marcin Staniszewski proboszcz

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Lipiec- Aby kapłani, którzy w trudzie i samotności żyją swoją pracą duszpasterską, czuli się wspomagani i pokrzepieni przez przyjaźń z Panem i braćmi.

Sierpień- Aby wielkie wybory polityczne i ekonomiczne chroniły rodziny jako skarb ludzkości.

LITURGIA SŁOWA

01VII- 02 VII- niedziela- poniedziałek, uroczystość odpustowa w Lipach, Nawiedzenie NMP

Rz12,9-16b;Iz12;Łk1,39-56

08VII- XIV Niedziela Zwykła

Ez2,2-5;Ps123;2Kor12,7-10;Mk6,1-6

15VII- XV Niedziela zwykła

Am7,12-15;Ps85;Ef1,3-14;Mk6,7-13

22VII- XVI Niedziela Zwykła

Jr23,1-6Ps23;Ef2,13-18;Mk6,30-34

26VII- czwartek, św. Joachima i Anny, rodziców NMP

Jr2,1-3.7-8,12-13;Ps36;Mt13,10-17

29VII- XVII Niedziela Zwykła

2Krl4,42-44;Ps145;Ef4,1-6;J6,1-15

02 VIII- czwartek, Matki Bożej Anielskiej

Jr18,1-6;Ps146;Mt13,47-53

05VIII- XVIII Niedziela Zwykła

Wj16;2-4.12-15;Ps78;Ef4,17.20-24;J6,24,35

06VIII- poniedziałek, Przemienienie

Pańskie, święto

Dn7,9-10.13-14 ;Ps97;Mk9,2-10

12VIII- XIX Niedziela Zwykła

1Krl19,4-8;Ps34Ef430-5.2J6,41-51

15VIII- środa, Wniebowzięcie NMP,

uroczystość ,98 rocznica cudu nad Wisłą, Święto Wojska Polskiego

Ap11,19a.12.1.3-6a.10ab;Ps45;1Kor15,10-26;Łk1,39-56

19VIII- XX Niedziela Zwykła

Prz9,1-6;Ps34;Ef5,15-20,J6,51-58

22VIII- środa, NMP Królowej,

wspomnienie Iz9,1-3.5-6;Ps113;Łk1-26-38

26VIII- XXI Niedziela Zwykła,, NMP

Częstochowskiej, uroczystość

Prz8,22-35(Iz2,2-5);Ps48;Ga4,4-7;J2,1-11

29VIII- środa, Męczeństwo św. Jana

Chrzcziciela, wspomnienie

Jr1,17-19;Ps 71;Mk6,17-29

SŁOWO NA NIEDZIELE

/koment. św. JPll/

08VII-Mk6,1-6 Religia czerpie swą doniosłość , swą właściwą wielkość zarówno z przedmiotowej rzeczywistości, do której się odnosi, to jest z Boga, objawiającego swą prawdę i miłość, jak też z podmiotu, z człowieka, który ją wyznaje w sposób godny siebie. W sposób rozumny, świadomy i wolny. Dzisiaj jest dzień, w którym Kościół w szczególny sposób akcentuje tę dojrzałość wiary. Wiara jest i nie przestaje być nigdy programem Chrystusa w stosunku do człowieka.

15VII- Mk6,7-13 Spotkać Chrystusa na drodze własnego życia często oznacza doznać uzdrowienia fizycznego. Jezus powierzy swoim uczniom misję głoszenia królestwa Bożego, nawracania i

odpuszczania grzechów, lecz również uzdrawiania chorych, uwalniania od wszelkiego zła, pocieszenia i wspierania na duchu i rzeczywistości, uczniowie wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczaoli olejem i uzdrawiali. Chrystus przyszedł, aby szukać, spotykać i zbawiać całego człowieka.

22VII- Mk6,30-34 Życie Jezusa jest nieustannym ukazywaniem i codziennym stosowaniem w praktyce Jego miłości pasterskiej. Jezus lituje się nad tłumami, bo były nękanie i porzucone, jak owca bez pasterza; szuka owiec zagubionych i rozproszonych, a gdy je odnajdzie, cieszy się, zbiera je i broni, zna je i woła każdą po imieniu, prowadzi je do wody i na zielone pastwiska, gdzie mogą odpocząć, przygotowuje dla nich posiłek i karmi je swoim własnym życiem.

29VII –J6,1-15 Cudowne rozmnożenie chleba, jakie miało miejsce w Ewangelii Janowej wiąże się z mową wygłoszoną następnego dnia. Jezus podkreśla w niej, iż trzeba zdobywać pokarm, „który trwa na wieki”, poprzez wiarę „ w Tego, którego Bóg posła”. Jezus mówi także, że to On jest prawdziwym chlebem, który życie daje światu”, więcej, daje swoje ciało „za życie świata”. Jest to wyraźna zapowiedź męki i zbawczej śmierci. Chrystus nawiązuje tu również i przygotowuje do Eucharystii, którą miał ustanowić w przed dzień swej męki jako sakrament – pokarm na życie wieczne.

05VIII- J6,24-35 Jezus mówi po cudownym rozmnożeniu chleba : „Jam jest chleb życia. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomarli. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który ja dam jest moje ciało za życie świata. Kto spożywa moje ciało i Krew moją pije, trwa we mnie a Ja w nim. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją Pije, ma życie wieczne”. A chociaż wielu wydało się one „twardą mową” nie do przyjęcia dla człowieka. Apostołowie jednak pozostali przy Chrystusie. Oni też doczekali się spełnienia tych słów podczas Ostatniej Wieczerzy.

12VIII- J6,41-55 W słowach wypowiedzianych w pobliżu Kafarnaum Jezus przygotowuje to, co ma się dokonać w czasie Ostatniej Wieczerzy. Mówi: „Chlebem, który Ja dam jest

moje ciało za życie świata”. Jakby echo tych słów brzmi to, co zapisał św. Paweł ok. roku 50: „Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa?” Kościół, Lud Boży nowego przymierza zawsze żywi się Eucharystią , więcej, tworzył Eucharystię. „Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy Ciało, wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba”.

19VIII- J6,51-58 W perspektywie godów Baranka żyjącego nieśmiertelnie ze znakami swojej męki, cała egzystencja chrześcijanina i nawet najbardziej trudna codzienność włączona jest w tajemnicę Eucharystii. Wszystko to w nas jest wezwane do uczestnictwa w pełnym gotowości i bezwarunkowym poddaniu się woli Ojca, podobnie, jak to uczynił Chrystus.

26VIII- J2,1-11 Pani Jasnogórska! Spraw, ażeby Kościół cieszył się wolnością i pokojem w spełnianiu swojej zbawczej misji! Pomóż nam przemóc opory, trudności i słabości. Pomóż nam ujrzeć na nowo całą prostotę i godność chrześcijańskiego powołania. Spraw, aby nie brakowało „robotników w winnicy Pańskiej”. Uświęcaj rodziny, czuwaj nad duszą młodzieży i sercem dzieci. Pomóż w przewyżczeniu wielkich zagrożeń moralnych, które godzą w podstawowe środowiska życia i miłości. Daj nam odradzać się wciąż całym pięknem świadectwa danego Krzyżowi i Zmartwychwstaniu Twego Syna.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

ZNACZENIE PIERWOTNEGO WSTYDU W STOSUNKACH MIĘDZYOSOBOWYCH MĘŻCZYZNY I KOBIETY. Mówiąc o narodzinach „człowieka pożądlivości” na podstawie Księgi Rodzaju, przeanalizowaliśmy dotychczas znaczenie wstydu, który pojawił się wraz z pierwszym grzechem człowieka. Analiza tego wstydu pozwala nam głębiej jeszcze zrozumieć , jakie znaczenie ma on dla całokształtu relacji mężczyzna- kobieta , relacji międzysobowej.

Rdz3 wskazuje na to, że ów wstyd pojawił się we wzajemnym odniesieniu mężczyzny do kobiety, że odniesienie to doznało z tego powodu radykalnego przeobrażenia. Ponieważ zaś wstyd narodził się w ich sercach wraz z pożądlivością ciała, analiza tego pierwotnego wstydu pozwala nam równocześnie prześledzić w jakim stosunku pozostaje pożądlivość do tej komunii osób danej od początku i zarazem zadanej mężczyźnie i kobiecie przez fakt stworzenia ich „na obraz Boży”. Dalszym przeto etapem studium pożądlivości, która „od początku” ujawniła się przez wstyd mężczyzny i kobiety z Księgi Rodzaju 3 jest analiza niedosytu zjednoczenia , komunii osób, jaką miały wyrażać również ich ciała w całej swojej męskości i kobiecości. Przede wszystkim ten wstyd, który każe mężczyźnie i kobiecie ukryć przed sobą nawzajem swe ciała, a zwłaszcza to, co stanowi o ich męskiej i kobiecej odrębności, dowodzi, że załamała się w nich owa pierwotna zdolność wzajemnego komunikowania siebie , o czym mówi Księga Rodzaju 2,25. Radykalna zmiana znaczenia pierwotnej nagości, każe się domyślać negatywnych przeobrażeń całego międzysobowego układu mężczyzna- kobieta. Owo wzajemne komunikowanie w samym człowieczeństwie poprzez ciało, co tak mocnym akcentem odezwało się w poprzednim fragmencie opisu (Rdz2,23-25), w tej chwili zostaje zachwiane. Jak gdyby ciało w swej męskości i kobiecości przestało stanowić „niepodejrzane” tworzywo komunii osób, jak gdyby zostało w swojej pierwotnej funkcji „zakwestionowane w świadomości mężczyzny i kobiety. Znika owa szczególna prostota i pierwotna „czystość” przeżycia, która uniemożliwiała im swoistą pełnię wzajemnego komunikowania siebie. Oczywiście, że nie przestali komunikować się wzajemnie przy pomocy ciała, jego ruchów, gestów wyrazu. Natomiast proste i bezpośrednie komunikowanie siebie, związane z pierwotnym przeżyciem wzajemnej nagości- zanikło. Jakby nieoczekiwanie

wyrósł w ich świadomości nieprzekraczalny próg, ograniczający to pierwotne „dawanie siebie” drugiemu w pełnym zawierzeniu wszystkiego, co stanowi o własnej Tożsamości, a zarazem odrębności , z jednej strony kobiecej, z drugiej- męskiej. Odrębność, czy też odmienność płci, została nagle odczuta i uświadomiona jako element wzajemnego przeciwstawienia osób. O tym świadczy ów zwięzły zwrot z Rdz3,7 „poznali, że są nadzy” i cały jego bezpośredni kontekst w ramach opisu jachwistycznego. To wszystko też należy do analizy pierwotnego wstydu. Księga Rodzaju rysuje nam nie tylko jego genezę, w człowieku, ale także pozwala odstąpić poszczególne jego warstwy w obojgu- mężczyźnie i kobiecie. Owo zahamowanie zdolności wzajemnego komunikowania siebie, które ujawnia się jako wstyd seksualny, pozwala nam lepiej zrozumieć pierwotne poczucie jednoczącego znaczenia ciała. Nie można bowiem inaczej zrozumieć tego zahamowania, czyli wstydu jak tylko w relacji do uprzedniego znaczenia, jakie ciało, jego kobiecość i męskość , miało dla człowieka w sytuacji pierwotnej niewinności. Owo znaczenie jednoczące należy zrozumieć nie tylko w odniesieniu do jedności, którą mężczyzna i kobieta jako małżonkowie mieli stanowić „stając się jednym ciałem”(Rdz2,24) przez akt małżeński. Jednoczące znaczenie ciała należy rozumieć w odniesieniu do samej „komunii osób”, która była właściwym wymiarem bytowania mężczyzny i kobiety w tajemnicy stworzenia. Ciało w jego męskości i kobiecości stanowi swoiste „tworzywo” tej komunii, tego osobowego zjednoczenia. Wstyd seksualny, o jakim mowa w Księdze Rodzaju 3,7 świadczy o utracie pierwotnej pewności, że ciało ludzkie przez swą męskość i kobiecość jest takim „właśnie tworzywem” komunii osób, że ją po prostu wyraża, że służy jej urzeczywistnianiu(a w ten sposób służy też dopełnieniu „obrazu Boga” w widzialnym świecie). Ten stan świadomości obojga ma mocne reperkusje w dalszym kontekście Księgi Rodzaju 3, do czego za chwilę dojdziemy. Jeśli człowiek po grzechu pierworodnym zagubił niejako poczucie obrazu Bożego w sobie, co objawiło się wstydem ciała, to ów wstyd,

przechodząc w całokształt relacji mężczyzna- kobieta objawił się zachwianiem pierwotnego poczucia jednoczącego sensu ciała jako swoistego „tworzywa” komunii osób. Jakby profil osobowy męskości i kobiecości, który przedtem uwydatniał znaczenie ciała dla pełnej jedności osób, ustąpił miejsca samemu odczuciu „płciowości” drugiego człowieka I jakby płciowość ta stała się „przeszkodą” w osobowym odniesieniu mężczyzny do kobiety. Ukrywając ją wzajemnie przed sobą, oboje niejako odruchowo dają temu wyraz. Jest to zarazem drugie odkrycie płciowości, które w opisie biblijnym radykalnie różni się od pierwszego. Cały kontekst opisu przemawia za tym, że to drugie odkrycie odróżnia historycznego człowieka pożądlivości , trojakiej pożądlivości, od człowieka pierwotnej niewinności. W jakim stosunku pozostanie pożądlivość, a zwłaszcza pożądlivość ciała, do komunii osób przez ciało, przez męskość i kobiecość, do pierwszej komunii zadanej człowiekowi przez Stwórcę? Oto pytanie, jakie trzeba sobie stawiać i jakie najlepiej postawić sobie właśnie „u początku”, przez to doświadczenie wstydu, do czego odwołuje się opis jachwistyczny. Wstyd, jak już zauważyliśmy, ukazuje się w opisie Rdz3 jako symptom odłączenia się człowieka od tej miłości, która była jego udziałem w tajemnicy stworzenia (Janowe: „to, co pochodzi od Ojca”). „To, co pochodzi od świata”, czyli pożądlivość, niesie ze sobą trudność utożsamienia się ze swoim ciałem, ale tylko na gruncie własnej podmiotowości, ale- bardziej jeszcze - ze względu na podmiotowość drugiego człowieka, którym dla mężczyzny jest kobieta, a dla kobiety mężczyzna. Stąd konieczność ukrycia się przed drugim ze swoim ciałem, z tym, co stanowi o jego kobiecości i męskości. Konieczność ta oznacza podstawowy brak zawierzenia, co samo już wskazuje na załamanie się pierwotnie „komunijnego” odniesienia. Właśnie взгляд na podmiotowość drugiego człowieka i na podmiotowość własną, stworzył w tej nowej sytuacji w kontekście pożądlivości taką konieczność ukrycia, o czym mówi Księga Rodzaju 3,7.I